

Formanden: Vi gaae dernæst over til Discussionen af §§ 4 og 5.

Finantsministeren: Ogsaa til § 4 skylder jeg at bemærke, at den Grund, som af Udvalget er anført, hvorfor der i § 4 kun er nævnt Pension og Bartpenge og i § 5 Gager, uden at der i nogen af disse Paragrapher er nævnt de øvrige Beløb, om hvilke denne Lovs Anvísningsmaade gjælder, er ganske rigtig.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

4) § 4.

Paa Pensioner og Bartpenge gives intet yderligere Forskud af Statskassen, end den i § 1 bestemte maanedlige Forudbetaling.

blev vedtaget eenstemmigt med 35 Stemmer.

5) § 5.

Paa Gager af og under 1000 Rbd., kan under særdeles og paatrængende Omstændigheder, gives Forskud indtil et Beløb af $\frac{1}{4}$ Aars Gage, uden Sikkerhedsstillelse og rentefrit, imod at afdrages senest i 2 Aar med $\frac{1}{24}$ maanedlig. Den, der har faaet et saadant Forskud, kan ei erholde noget nyt Forskud, førend et Aar efterat det ældre er afbetalt.

Paa Gager af højere Beløb kan saadant Forskud kun gives i Tilfælde af uansøgt Forslyttelse, og forøvrigt under de foranførte Betingelser.

blev vedtaget eenstemmigt med 35 Stemmer.

Discussionen aabnedes derefter over §§ 6 og 7.

Finantsministeren: Ogsaa hvad § 6 angaaer forholder det sig ganske, som det af det ærede Udvalg er antaget med Hensyn til Modsetningen mellem „skulle tilbagebetales“, i første Passus af § 6, og „kunne behandles som bevilgede Forskud“, i anden Passus. Der stod i det oprindelige Udkast til Folkethinget „skulle“; men ifølge Conference med mig rettedes det til „kunne“, fordi jeg gjorde opmærksom paa, at ordentligviis vilde det ikke behøves, at de Forudbetalinger, som hidtil have fundet Sted, gaae over til at blive Forskud, og at man altsaa ved at bestemme, at de skulde altid betragtes saaledes, traf en Bestemmelse, der var mere byrdefuld for Staten end nød-

vendigt, hvorimod det vistnok turde ansees ønskeligt, at Finantsministeriet kunde være bemyndiget til i slige Tilfælde, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, at hjælpe vedkommende Embedsmænd paa den Maade, som det i anden Passus af § 6 er antydet.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) § 6.

De hidtil bevilgede Forskud skulle tilbagebetales ved maanedlige Afdrag efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse, forsaavidt ikke andre Vilkaar ere fastsatte ved Forskudets Bevilgelse. De skete Forudbetalinger kunne behandles som bevilgede Forskud.

Ved Statsregnskabet gjøres nøiagtig Rede for de i det paagjældende Finantsaar indkomne Afdrag og de endnu henstaaende Forskud.

blev vedtaget eenstemmigt med 36 Stemmer.

2) § 7.

De paa den fremlagte særegne Fortegnelse opførte Forskud, til Beløb 25,139 Rbd. 55 sk., saavel som de paa den almindelige Fortegnelse Lit. A 1ste Conto under Ö opførte, før 1841 bevilgede Forskud, til Beløb 1850 Rbd., eftergives.

blev vedtaget eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Hvad nu de 3 Forslag angaaer, som have været til anden Behandling idag, nemlig Forslag til Lov, angaaende Erstatning for Krigsskade, Forslag til Lov, der stadfæster den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848, samt Forslag til Lov om Anvísning af Gager og deslige, samt om Forskud, — da skulde der nu, inden de kunde komme til 3die Behandling, hengaae et Tidsrum af 3 Dage. Det Samme gjælder med Hensyn til det Lovforslag, som var under anden Behandling i Gaarsmødet, nemlig Lovforslaget angaaende Udskrivning til Landskrigstjenesten for Aaret 1851. Efter de faa Dage, som sandsynligviis ere tilbage af Thingets Functionstid, vil det imidlertid ikke være muligt, at faae disse Gager til 3die Behandling, naar disse 3 Dages Frist skal overholdes, og jeg tør derfor ansee mig opfordret til at forlange